

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 72 (3322)

СУБОТА, 17 квітня 2004 року

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Біля Кабінету Міністрів України відбулася акція, ініційована студентами Київського університету економіки і технологій транспорту. Вони та батьки майбутніх абітурієнтів висловили занепокоєння у зв'язку з припиненням прийому документів до цього навчального закладу і можливістю його ліквідації.

ОФІЦІЙНО

Візит прем'єра Нідерландів

Завтра в Україну з дводенним офіційним візитом прибуває прем'єр-міністр Королівства Нідерланди Ян Петер Балкененде. Програмою його візиту передбачено зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Володимиром Литвином та з главою українського уряду Віктором Януковичем. Очікується підписання низки двосторонніх документів. Заплановано також, що високий гість покладе квіти до могили Невідомого солдата і відкриє виставку малюнків XV—XVII століть з колекції Франца Кенігса у музеї імені Богдана та Варвари Ханенків.

Поки що в. о. президента, але є варіанти

З 18 по 20 квітня відбудеться робочий візит до України тимчасово виконуючого обов'язки Президента Литовської Республіки Артураса Паулаускаса. Заплановано його зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою, Головою ВР Володимиром Литвином, Прем'єр-міністром Віктором Януковичем, Міністром закордонних справ Костянтином Грищенком, а також із народним депутатом, лідером блоку «Наша Україна» Віктором Ющенком.

(Закінчення на 2-й стор.).

Одні дякують, інші закликають залишити Ірак

Президент США Джордж Буш надіслав Президенту України Леоніду Кучмі листа, в якому від імені американського народу висловив подяку «за непохитну підтримку і рішучість, виявлені в просуванні миру і демократії в Іраку». «Наші спільні зусилля в зміцненні безпеки йдуть своїм ходом і перемагають. Українські сили виявляють себе з майстерністю і хоробрістю, і ми вдячні за їхні зусилля», — підкреслив Джордж Буш.

Водночас голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Микола Томенко подав проект постанови Верховної Ради України, відповідно до якої ВР України має звернутися до Президента України з пропозицією відкликати з Іраку миротворчий контингент. З огляду на загострення ситуації в Іраку, підвищення небезпеки для життя і здоров'я громадян України доцільно відкликати контингент.

Малюнки з вікна

Виставка, що відкрилася в Київському музеї російського мистецтва, одразу привернула увагу відвідувачів. Тут зібрано роботи видатної художниці нашого часу Тетяни Яблонської, створені протягом 2000—2004 років. Це складний період у житті великого майстра. Через хворобу відмовила права рука. Тетяна Нилівна нині малює пастельними олівцями лівою рукою. Відвідувачі в захваті від чудових натюрмортів, пейзажів.

«Це малюнки з вікна, — каже донька художниці Гаяне. — Саме так мама передає бачене і пережите». Виставку відвідав Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Він подякував працівникам музею за увагу до творчості видатного художника — організацію мистецької виставки. Володимир Литвин побажав Тетяні Яблонській доброго здоров'я і творчого натхнення.

Т. Яблонська (нар. 1917 р.) Флоренція. Вечір, 1972 р.

Сьогодні — День довкілля

АКВА! ТИ — САМЕ ЖИТТЯ!

АКЦІЯ «ГУ»

Пізно копати колодязь, коли горло пересохло від спраги.

Тіт ПЛАВТ.

Ви не замислювалися, чому вчені світу дослідження планет сонячної системи починають з пошуку слідів води, тобто ознак життя?

«И на Марсе будут яблони цвести», — стверджується у відомій пісні 60-х років минулого століття. А чому б ні? Можливо, сади вже цвіли. На південному полюсі червоної планети європейська космічна станція Mars-Express знайшла живодайну вологу, точніше, лід водяного походження. Це підтвердив і американський марсохід, що дало ще один привід стверджувати: на планеті існувало життя.

Хтозна, може через століття з Марса на Землю доставлятимуть екологічно чисту аква-віту. Таке припущення не видасться вам, читачу, плодом хворобливої уяви, якщо ви проаналізуєте найактуальніші на сьогодні питання: що ми п'ємо? На скільки вистачить її, життєдайної?

Матеріали акції, яку проводить «ГУ», сподіваємося, допоможуть вам у цьому.

(Закінчення на 5-й стор.).

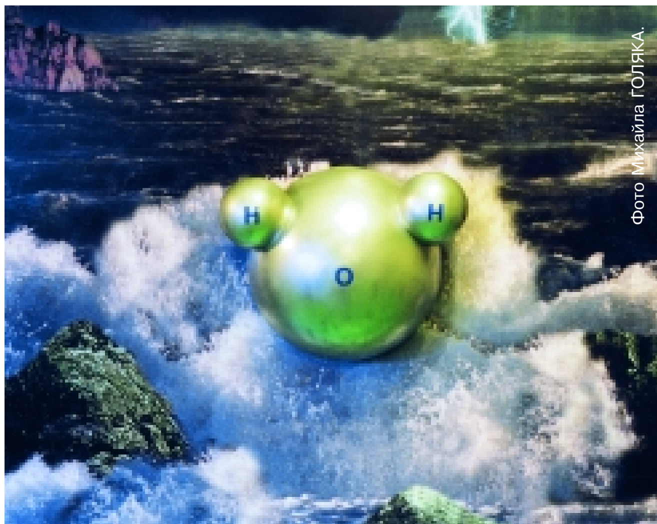

Фото Михайла ГОЛЯКА.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Скільки дерев ви посадили?

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Василь Лосюк, заступник керівника виконавчого апарату обласної ради:

— Нещодавно представники місцевої влади виїхали в Коломийський район і посадили 1500 горіхів.

Іван Калуцький, заступник начальника управління лісового господарства облдержадміністрації:

— Безліч. За підрахунками науковців, один гектар лісу виділяє 6—8 тонн кисню, а поглинає 8—10 тонн вуглекислого газу, затримує 80 тонн пилу.

Оксана Таборська, сільський голова с. Хриплина:

— Цілий сад. Із земляками маємо намір засадити деревами навіть місця стихійних смітників.

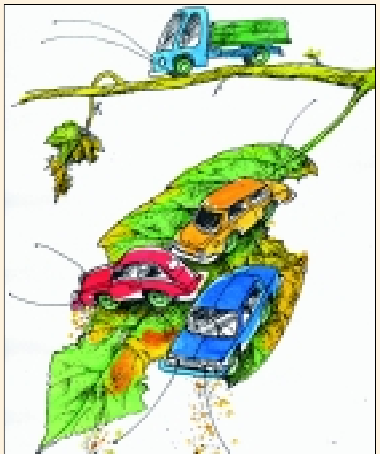
Василь Довбуш, підприємець:

— Жодного. Вважаю, кожна людина повинна займатися своєю справою.

Петро Іванчук, студент:

— Поки що не посадив, біля будинку — жодного клаптика землі.

Записала Дарина НАЗАРЧУК.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

У НОМЕР

11 мільйонів — на екологію

На природоохоронні заходи у столиці цього року виділять 11,3 мільйона гривень. Таке рішення прийняла Київрада. Депутати запланували 961 тисячу гривень на реконструкцію електрофільтра котлоагрегата № 1 на заводі «Енергія» (що зменшить викиди пилу і твердих частинок на 30 тисяч тонн щороку) і 275 тисяч — на установку автоматизованого посту спостереження за станом повітря на Харківському житловому масиві.

До переліку заходів також включено благоустрій і очищення Совських ставків (991,7 тис. гривень), розробку проекту очищення Русанівського каналу (400 тис.), реконструкцію парку «Перемога» у Дніпровському районі (680 тис.), а також заходи для стабілізації радіаційного стану на спецкомбінаті «Радон» (500 тис. гривень). У програмі — будівництво колодязів для збирання фільтрата на полігоні № 6 для поховання відходів.

Рубають елітні та колекційні дерева

Порушено кримінальні справи стосовно працівників Національного природного парку «Вижницький». Посадовим особам інкримінують неналежне виконання службових обов'язків. Вони вчасно не виявляли самовільних вирубок дерев, не перевіряли документи на право рубок, не складали протоколи про незаконну розробку лісу тощо.

Виявлено самовільне вирубування дерев порід «американська ялина» і «кленявір». Господарству та державним інтересам завдано шкоди на десятки тисяч гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій СУЛИМА.**

Тим часом на території ботанічного саду Харківського національного університету знищено майже двісті дерев цінних колекційних порід. Міжрайонна прокуратура порушила кримінальну справу, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

Коротко про важливе

Учора

■ У Шевченківському районному суді Києва слухали справу про незаконне звільнення дипломата Богдана Соколовського з дипломатичної служби.

■ У селищі Решетилівка, що на Полтавщині, відбулася виставка народних промислів «Решетилівська весна-2004».

Сьогодні

■ На території Національного технічного університету України «КПІ» проводиться акція «Посади своє дерево».

■ Розпочав роботу черговий VIII з'їзд Політичної партії «Молода Україна». Було обрано нове керівництво партії та вирішено питання щодо участі «Молодої України» у майбутніх виборах Президента України.

Завтра

■ Відбудеться творчий вечір композитора Остапа Гавриша «Білий цвіт на калині».

Заарештовано 23 польських прикордонників, які брали хабарі в українців

Інструмент для реалізації національних інтересів

Таким бачить Єдиний економічний простір Голова Верховної Ради України Володимир Литвин

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку (зліва направо): Голова Ради Республіки Національних Зборів Білорусі Геннадій Новицький, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Голова Ради Федерації Росії Сергій Миронов та Голова Сенату Казахстану Нуртай Абикаєв відповідають на запитання журналістів.

Як уже повідомлялося, 15 квітня в Санкт-Петербурзі відбулася науково-практична конференція «Єдиний економічний простір: правове забезпечення процесів формування». В її роботі взяла участь і делегація українських парламентаріїв на чолі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином.

Не залякувати статистикою

Схоже, країни «четвірки» — Україна, Росія, Білорусь і Казахстан — по-різному уявляють існування Єдиного економічного простору і кожна переслідує свої інтереси. Це проявилося після зустрічі глав парламентів чотирьох держав, коли вони прокоментували для журналістів свою розмову за зачиненими дверима.

Зокрема, Голова Ради Федерації РФ Сергій Миронов вважає, що потрібно не просто синхронізувати час ратифікації документів щодо ЄЕП, а й виробити спільне правове поле. Зокрема, уніфікувати та гармонізувати національне законодавство. Цієї само точки зору дотримувалися і глава Ради Республіки Національних Зборів Білорусі Геннадій Новицький та Голова Сенату Республіки Казахстан Нуртай Абикаєв.

Натомість Голова Верховної Ради України Володимир Литвин висловив переконання, що угода про Єдиний економічний простір передусім має враховувати національні інтереси кожної з держав.

А вже у виступі на конференції глава українського парламенту підкреслив: потрібно чітко розмежувати історичні, міждержавні і внутрішні потреби. Він закликав своїх колег «не залякувати статистикою», а насамперед звернути увагу на рівень життя співвітчизників.

До того ж сьогодні темпи зростання валового внутрішнього продукту України на теренах Співдружності Незалежних Держав одні з найвищих. Окрім того, відбулася переорієнтація експортних потоків, і, скажімо, понад 30 відсотків української продукції реалізовується у країнах Європейського союзу. Тобто можна стверджувати, підкреслив Володимир Литвин, що наша економіка «перехворіла і розпочався процес одужання».

Відмовитися від спроб переграти одне одного

А тому в разі реалізації ідеї Єдиного економічного простору, за його словами, потрібен прагматичний підхід. Передусім маємо визначити, що втратить і що знайде економіка тої чи тої держави. Поки що в дискусіях домінують не цифри прибутків чи можливе зростання життєвого рівня громадян країн-підписантів, а пропаганда, гасла.

Окрім того, потрібно враховувати не лише правове поле, а й міжнародні зобов'язання. Саме тому, переконаний Володимир Литвин, Єдиний економічний простір треба розглядати не як самодостатню структуру, а як інструмент для реалізації національних інтересів кожної країни.

Голова Верховної Ради України висловив переконання, що народні обранці керуватимуться насамперед прагматичним підходом, і документи про створення ЄЕП будуть ратифіковані наступного тижня. Водночас він вважає, що основною формою існування Єдиного економічного простору може бути зона вільної торгівлі без усіляких вилучень.

Під час поїздки до Санкт-Петербурга Володимир Литвин провів переговори з Головою Державної Думи РФ Борисом Гризловим і губернатором міста Валентиною Матвієнко. Він також запропонував Міжпарламентській асамблеї країн СНД не зациклюватися лише на політичних питаннях, а розробити низку спільних заходів. Зокрема, провести сесію МПА, присвячену 60-річчю визволення України від німецько-фашистської окупації, в Києві. Окрім того, на його думку, варто спільно вшанувати 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка.

Володимир Литвин того самого дня поклав квіти до пам'ятника Великому Кобзарю у Санкт-Петербурзі.

Володимир КОРОЛЮК.

Два роки — це дитинство чи розквіт сил?

(Нотатки на полях)

Парламентські збори існують вже не перше століття. У різні історичні періоди, у різних країнах. Однак вони мають багато спільного. Манери проведення обговорень, мотивації голосування, поведінка лідерів, зрештою — ті труднощі, що вони заповідають своїм урядам, а іноді і своїм виборцям, змінилися з часом незначно.

Олександр МОРОЗОВ.

Незважаючи на всі труднощі, пов'язані з діяльністю парламентів, вони є на сьогодні найкращим для народів способом самоврядування. При цьому залишаються, наскільки їм це вдається, найефективнішим інструментом протистояння авторитаризмові та диктатурі. Парламентська модель держави ось уже понад сто років є ідеалом сучасних цивілізованих народів. Однак у її основу покладено помилкову істину, що багато людей, які зібралися разом, найімовірніше здатні прийти до незалежного і мудрого рішення. Насправді далеко не всі рішення приймаються мудро. Зазвичай першу роль відіграють зовсім інші чинники.

Для більшості депутатів усі питання, розглянуті в парламенті, підрозділяються на дві категорії. До першої можна віднести питання, що депутат вважає зоною своїх інтересів і компетенції. Переважно це проблеми округу, де обирався депутат, інтереси фінансово-промислової групи, яка делегувала депутата в парламент, або галузі, що він представляє. Тут у парламентаріїв найстійкіші думки і мало аргументів їх похитнути.

Один із депутатів-мажоритарників мені розповідав, що на передвиборних зустрічах говорив про готовність до будь-яких дій, аж до зради колег, в ім'я інтересів своїх виборців, і це стало їхнім доказом. Іноді здається, що у Верховній Раді зрада — найходовіший товар. Багато хто так удосконалився, що навчився зраджувати навіть самого себе.

Лобіювання інтересів корпорацій — нормальне явище для всіх парламентів. Щоправда, в нас воно часто виявляється в організації «капостей» конкурентам.

До другої категорії належать загальнонаціональні питання, що опосередковано стосуються інтересів депутатів. Тут можна спостерігати, навпаки, дуже невизначені думки. Це виявляється, насамперед, у браковій інформації про законопроекти, які голосуються. Припускаю, що більше половини парламентаріїв не читають 90 відсотків документів. Із подивом дізнавався, що деякі депутати навіть не вважають за доцільне почитати проекти змін до Конституції і супровідні експертизи (висновок Конституційного Суду і Венеціанської комісії).

За такої ситуації ключову роль починають відігравати керівники фракцій і груп, лідери думок, одне слово — «вожді».

Здатність «вождів» впливати на ухвалення рішення визначається умінням розуміти психологію депутатів, які входять до групи. «Вожді» за рідкісними винятками бувають розумні й освічені, тому що це скоріше шкодить їм, ніж приносить користь. Розум відкриває складність речей, тим самим значно послаблює силу переконань, необхідних для того, щоб бути політичним ватажком.

До «вождів» депутати-прихильники ставляться переважно дуже шанобливо, але от стосовно інших своїх колег ця повага чомусь швидко зникає. За два роки я так і не зміг звикнути до обстановки «загальної неповаги», що панує в залі. Думаю, що в жодному парламенті цивілізованої країни такого не зустрінеш. Йдеться не про бійки і штовханину біля трибуни, це епізоди. Мова про щохвилинну зневагу до виступаючого, до головуючого та й просто до колег, що сидять поруч. Це виражається в голосних розмовах по телефону та із сусідами, у постійному ходінні по залу, у читанні широко розгорнутих газет, у розворотах спиною до трибуни — перелічувати можна довго. Повернення до старого регламенту хоча б відновлює доцільність доповіді аргументів по законопроектах, у чому раніш не було жодного сенсу, особливо по п'ятницях, коли тебе слухає в кращому разі 50 осіб.

Однак, незважаючи на все перераховане вище, у більшості випадків депутати зберігають свою індивідуальність і здатні приймати необхідні і дуже важливі закони. Отут треба відзначити, що найчастіше якісні законопроекти підготовлені конкретними депутатами або невеликими колективами. Тільки фахівці рятують парламент від прийняття безладних і недоцільних рішень, свої найкращі рішення депутати приймають тоді, коли потрапляють під вплив професіоналів.

Професіонали будуть затребувані після того, як звільняться від впливу Банкової. Для виконання волі, спущеної згори, немає рації підвищувати рівень знань і залучати кваліфікованих помічників.

(Закінчення на 4-й стор.).

Поки що в. о. президента, але є варіанти

(Початок на 1-й стор.).

Візит А. Паулаускаса було заплановано ще тоді, коли він був главою Сейму. Втім, і візит президента Паксаса (що так і не відбувся) було заплановано ще в грудні минулого року. Але в результаті «литовського уотергейту» Р. Паксас з 6.04 став екс-президентом, а А. Паулаускас — в. о. президента. За словами Паулаускаса, протягом п'яти місяців скандалу навколо усунення Р. Паксаса зовнішньополітичні контакти президентури майже завмерли. Тепер вони активізуються. Візит в Україну — перший для в. о. президента ЛР.

Тим часом у Литві запитують себе: хто стане наступним президентом? Позачергові вибори призначено на 13 червня — як і вибори до Європарламенту. Згідно з останнім опитуванням більшість виборців готова голосувати за одного із трьох колишніх президентів: за Валдаса Адамкуса — 38%, Роландаса Паксаса — 29%, Альгірдаса Бразаускаса — 22%. І тільки 11% голосували б за пана Паулаускаса. Він двічі виставляв свою кандидатуру на президентських виборах і двічі програвав.

Наявність у переліку можливих кандидатів відправленого у відставку президента з погляду Конституції не викликає запитань. Парламентарії так і не змогли ухвалити спеціальний закон, який перешкодив би Р. Паксасу повернутися. Що ж до пана Паулаускаса, то він пообіцяв не виставляти свою кандидатуру, якщо на вибори підуть В. Адамкус чи А. Бразаускас. Ну, а якщо суперників у Паксаса не буде, нинішній в. о. глави держави також візьме участь у президентському марафоні.

Володимир СТРОЙ.

ФОТОФАКТ

В Одесі триває II Міжнародна асамблея туристичного бізнесу, організаторами якої стали Державна туристична адміністрація, Міністерство транспорту України та Одеська облдержадміністрація. Завдання асамблеї — сприяння розвиткові туристичного ринку України. В рамках форуму працюють спеціалізовані виставки: «Одеса-бот-шоу», «Південна Пальміра», «Готель-2004».

На знімку: експозиція катерів і яхт перед Морським вокзалом.

Фото Олександра СІРОГО (Укрінформ).

У НОМЕР

Херсонська ТЕЦ: споживача взяли на теплому

Найвищого за останні роки рівня якості послуг та їх оплати домоглися на підприємстві, котре забезпечує теплом 65 відсотків житлового фонду обласного центру.

До того ж уперше за багато років підприємство спромоглося здійснити не лише поточні, а й окремі капітальні ремонтні роботи. Отож опалювальний сезон, що днями завершується, тепловики вважають переломним після недавніх скрутних часів: відтепер справи підуть на краще! І секретів тут ніяких, запевняє директор підприємства Олександр Рововий, котрий «керує теплом» у місті протягом двох років.

— Сприяли цьому кошти, що надходили від споживачів. А споживача ми «купили» дуже просто — теплом і гарячою водою. За справу взялася молода, завзята, технічно грамотна й амбітна команда. Ризикнули розірвати коло: «тепла немає, бо за нього не платять, а не платять через те, що тепла немає». На кошти, що надходили, не кинулися євроремонтувати кабінети чи купувати престижні автомобілі. А все до копійки спрямували на забезпечення стабільної роботи тепломереж міста.

Тож зиму тепловики пережили без аварійних ситуацій. До речі, почули вдячні слова ще й від енергетиків — бо не вийшли, як торік, за межі відведених лімітів на електроспоживання.

Нині на часі в підприємства — впровадження в місті єдиної системи теплозабезпечення. За сприяння місцевої влади фахівці теплових відомств розробляють спеціальну програму, що передбачає одночасне забезпечення всіх мікрорайонів міста гарячою водою.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Нові міфи

Висунення єдиного кандидата від парламентсько-урядової коаліції засвідчило, що час нинішнього режиму закінчився. Про це на вчорашній прес-конференції заявила лідер фракції БЮТ Юлія Тимошенко.

Те, що Янукович — єдиний кандидат і його стовідсотково підтримає сім'я Президента, — міф. Кожен гратиме у свою гру, впевнена Юлія Тимошенко. Навряд чи прем'єра підтримуватиме й Віктор Медведчук. Найпевніше, під час президентських перегонів він зробить ставку на Олександра Мороза. На сьогодні лідер СПУ — єдиний політик, який не ненавидить главу адміністрації Президента, додала лідер БЮТ. У цьому світлі ратифікація документів про єдиний економічний простір скоріше питання політичне, ніж економічне. Росія хоче знати, «хто з нею». Окрім того, Юлія Тимошенко впевнена, що про це свідчить, по-перше, відхід Олександра Мороза від опозиційної трійки і заява про балотування на посаду глави держави. По-друге, пропаганда його на телеканалах, які приписують Вікторові Медведчуку. Водночас Юлія Тимошенко заявила, що опозиційна двійка ще побореться за Мороза. Єдиний позитив у ці дні, наголосила Юлія Тимошенко, — зміцнення опозиції, тому вона хоче скористатися шансом і зробити все, щоб на президентських перегонах переміг єдиний кандидат від опозиції.

Багато з того, про що говорила Ю. Тимошенко, теж аж ніяк не безспірне.

Олена ГОРБУНОВА.

Нарада прем'єрів

Учора в столиці Киргизії Бішкеку відбулася зустріч глав урядів СНД, участь у якій узяв Прем'єр-міністр України Віктор Янукович. Учасники розглянули можливість реорганізації Міждержавного банку Співдружності в Регіональний банк розвитку. Було також обговорено питання безпеки в Центральноазіатському регіоні.

СПОРТ

Заспів молодих

Спортивна гімнастика. Любляна (Словенія). Чемпіонат Європи. Юніорська збірна України (Андрій Ісаєв, Олександр Супрун, Олександр Якубовський, Костянтин Панченко та Микола Куксенков) здобула бронзову медаль у командних змаганнях. Результати командного фіналу: 1. Росія — 164,695 бала. 2. Німеччина — 162,207. 3. Україна — 159,748. Учора пізно ввечері нагороди розіграли чоловічі збірні.

Ще одна невдача

Бокс. У Гамбурзі відбулося судове засідання, на якому було винесене рішення про те, коли закінчується контракт між Віталієм і Володимиром Кличками та німецьким клубом «Universum Box-Promotion». Згідно з ним Віталій і Володимир зазнали поразки у протистоянні з Клаусом-Пітером Колем. Контракт для Володимира продовжується до 22 серпня 2004 року, а для Віталія — до 20 травня 2005 року, повідомляє прес-служба «UBP».

Коли рішення суду було оприлюднено, Клаус-Пітер Коль зазначив: «Після поразки Лаймону Брюстеру інтерес до Володимира в Америці впав, але я можу допомогти йому, якщо він того захоче, знову стати на ноги», — заявляє прес-служба «UBP».

Молодший Кличко так прокоментував рішення суду: «Ми згодні з тим, що наш контракт із «UBP» може бути продовжено, — заявив Володимир. — Однак головний камінь спотикання тут — на скільки його буде продовжено. Це єдине питання, з якого ми не можемо досягти компромісного рішення...»

ЮВІЛЕЇ

Вмикайте гучніше!

Радіо відзначає 80–річчя

У 1924 році в Харкові, тодішній столиці України, з малопотужного передавача вийшла перша програма українського радіо — концерт квартету імені Вільома. До речі, ця трансляція випередила на кілька тижнів московський і варшавський радіодебюти!

Сьогодні Національна радіокомпанія мовить більш як 94 години на добу на трьох внутрішніх каналах та ще на одному — на зарубіжну аудиторію українською, англійською, німецькою та румунською мовами. «Говорить Київ» — ці слова для мільйонів слухачів стали символом патріотизму й духовності. Багато вітчизняних виконавців здобули славу завдяки тому, що вперше прозвучали на радіо. Воно було й залишається найдоступнішим джерелом інформації.

Днями півторатисячний колектив НРКУ приймав вітання з нагоди ювілею на урочистому зібранні у столичному театрі імені Івана Франка.

Колектив нашої газети приєднується до привітань. Зі святом, колеги!

На знімках: президент Національної радіокомпанії Віктор Набруско вручає нагороду «Золотий мікрофон» заступникові директора ТВО «Всесвітня служба радіомовлення України» Інні Чічінадзе; у залі під час урочистостей.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У Донецьку вирощують «даїшників»

ФОТОРЕПОРТАЖ

50 офіцерів і 360 курсантів (серед них — 32 дівчини) Донецького юридичного інституту вважають День державної автомобільної інспекції, що його відзначають у квітні, своїм професійним святом. Усі вони навчаються і служать на факультеті №4 —єдиному в Україні, де готують офіцерів для підрозділів ДАІ. Очолює його проректор, полковник міліції Володимир Резніков, котрий має більш як три десятки років міліцейського стажу. Двадцять вісім із них він віддав державтоінспекції, тринадцять років обіймав посаду начальника обласної ДАІ.

Перш ніж одержати диплом юриста, майбутні охоронці доріг чотири роки вивчають правові дисципліни не тільки в теорії. Крім обов'язкових іспитів з водіння (з наступним одержанням прав водія), вони, починаючи з першого курсу, щороку проходять практику, засвоюючи ази майбутньої професії у реальних умовах міліцейських підрозділів.

Нещодавно було проведено день факультету, на який запросили численних гостей, випускників минулих років та учнів донецьких шкіл. Дітям показали навчальні аудиторії і курсантський гуртожиток, форму та шеврони поліцейських служб різних країн, продемонстрували показовий урок із затримки «автозлочинців» та спеціальну міліцейську техніку.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімках: майбутні охоронці українських доріг; приміряючи міліцейські «обладунки».

Фото автора.

Ровесники Незалежності — історичне покоління Вітчизни

ПО ВИСХІДНІЙ

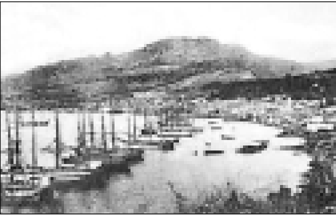
Щойно в Київському міському палаці дітей та юнацтва завершився другий київський мистецький фестиваль молодих талантів «Ровесники Незалежності». Ми ведемо розмову з головою журі фестивалю, заслуженим діячем мистецтв України, академіком Української академії наук, президентом Всеукраїнського доброчинного фонду «Ровесники Незалежності», поетом і композитором ***Леонідом ФЕДОРУКОМ.***

— Щонайперше, Леоніде Євгеновичу, хотілося б привітати всіх, хто взяв участь у фестивалі і став його переможцем, і організаторів цієї благородної мистецької акції з тим, що вона відбулася. І все ж склалося таке враження, що пройшов другий фестиваль на значно нижчому регістрі, ніж перший, якось надто скромно і малопомітно для громадськості. Чи може наше, враження хибне?

— Кожне враження, як відомо, на чомусь грунтується. І справді, якщо казати про його публічність, рекламу, інформаційність, то ви маєте рацію. В окремих організаторів, вчорашніх прихильників його не те, що поменшало ентузіазму, а, певно, побільшало оглядок. І тому... Тому тримався він практично на Головному управлінні освіти і науки міста Києва.

А рушійною силою, внутрішнім його вогнем були самі київські ровесники Незалежності. Може, трішки підвели наші «вельможні» чиновники різних рівнів, які не спромоглися хоч якось відзначити лауреатів і дипломантів. Але самі діти дали управлінським «дядькам» і «тіткам» урок любові до України. Бо сцена хоча й була київською, та за своїм тематичним діапазоном і творчим регістром сягала обширів і небес всієї нашої землі.

— Кого б ви, як голова журі, виділили особливо?

— Майже всіх, що стали переможцями районних оглядів і прибули на заключний. А з тих, що виступали? Ансамбль «Колібрі», народний театр хореографічних мініатюр «Цвіт папороті», спортивно-хореографічний ансамбль «Юність», ансамбль «Вербиченька», музичну композицію «Український базар», ансамблі «Діалог» та «Оболонь», де блискуча музика, гарна хореографія, ансамблі «Сонечко», «Лілея», «Квіти України», шкільний ансамбль танцю «Візаві», квартет «Незалежні». А скільки емоцій у танцях ансамблю «Чисті роси»!..

(Закінчення на 4-й стор.).

54 новенькі іномарки — тю–тю

НЕЗАКОННО

Велике мито на ввіз в Україну іномарок змушує наших земляків шукати шляхи в обхід митних кас. Найчастіше автоділкам сприяють ті, хто насамперед мав би стояти на захисті державних інтересів: митники та працівники міліції.

Прокуратура Чернівецької області порушила кримінальну справу за фактами зловживання службовим становищем, контрабанди, службового підроблення, ухилення від сплати податків проти злочинної групи, до котрої входили чиновники Кельменецької (Чернівецька область), Маріупольської (Донецька область) митниць, МРЕВ УДАІ ГУ МВС України в Києві, НДЕКЦ при ГУ МВС України в Києві та столичних станцій діагностики автомобілів.

За словами прокурора Чернівецької області Олександра Галкіна, попереднім розслідуванням установлено, що з травня 2003 року по лютий 2004 на територію нашої держави з Молдови без митного контролю потрапило 54 автомобілі престижних марок іноземного виробництва — «Тойота Ленд Крузер» та «Ніссан» 2003 року випуску. Щоб легалізувати незаконно ввезені авто, члени злочинного угруповання розробили схему виготовлення «липових» документів через державні установи України. Фіктивні реєстраційні документи, за словами Олександра Галкіна, оформляли службовці з МРЕВ УДАІ ГУ МВС України в Києві, які ставили автомобілі на облік ще до ввезення в Україну: щоб без проблем перетинати український кордон, документи на легковики та номерні знаки української реєстрації переправляли і встановлювали в Молдові. Кримінальну справу передано до Генеральної прокуратури України.

Сергій СУЛИМА.

АНОМАЛІЇ

Персональний хеппі-енд

Коли людям пощастило вижити у ситуаціях «несумісних із життям»

Під час розвідувальних робіт у штаті Вісконсін 1983 року спелеолог Джордж Ду Прісні потрапив у вир і опинився в підземній печері. Вчений не загинув. Він харчувався рибою і водоростями, які зішкрібав із стін. Щоб вибратися, містер Прісні розпустив свій жовтогарячий светр і прив'язував нитки до лапок кажанів. Яскраві нитки помітили мешканці найближчого міста, і за 13 днів після падіння спелеолога було врятовано.

У січні 1997 року вантажник Дейл Повіцькі зі штату Огайо випадково опинився замкненим у холодильній камері на дві доби. Незважаючи на температуру у приміщенні (-18 за Цельсієм), він не замерз. Спочатку «в'язень» обривав етикетки з туш тварин і розпалював вогонь за допомогою запальнички. Потім зрізав і розтоплював жир, який збирав на піддон, споруджений з уламків азбестових труб.

А мексиканець Антоніо Гуерте вісім днів провів у пустелі при температурі 39 градусів, маючи при собі всього сім з половиною літрів води. 56 кілометрів він проїхав на коні. А коли той здох, пройшов пішки ще 161 кілометр. На той час, коли його було знайдено, мандрівник осліп, оглухнув, геть посивів, втратив чверть своєї ваги, але залишився живий.

26 січня 1972 року югославська стюардеса Весна Вулович, впавши без парашута з висоти більш як 10 кілометрів, після вибуху літака ОС-9 над територією Чехословаччини, залишилася жива.

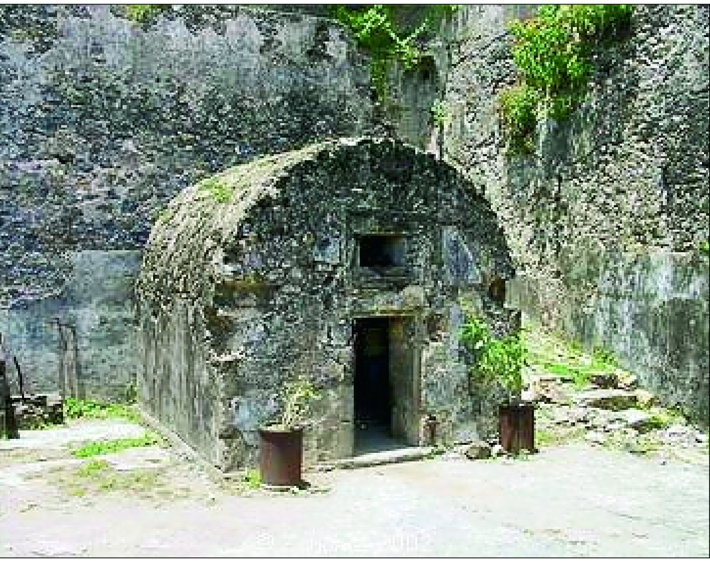
А француз Дідьє Даран під час виконання всього третього у своєму житті парашутного стрибка потрапив у висхідний потік і з 300 метрів піднісся на висоту не менш ніж 7620 метрів (це граничні виміри його альтиметра). Там купол згорнувся, Дідьє полетів униз, але зумів скористатися запасним парашутом.

Схожі випадки стаються не тільки на суші й у повітрі, а й на морі. 68 метрів — рекордна глибина, із якої вдалося піднятися без усяких технічних засобів Річарду Слейтеру, моряку з підводного човна, який було пошкоджено неподалік острова Санта-Каталіна (Каліфорнія) у вересні 1970 року. А Майкл Прудфут, досліджуючи 1991 року біля берегів Мексики крейсер, що затонув, розбив з необережності свій дихальний апарат і залишився без повітря. У камбузі він виявив скупчення повітря і чайник із прісною водою. Ощадливо витрачаючи повітря і воду, і харчуючись морськими їжаками, Майкл зумів протриматися два дні, доки його не врятували.

Рекорд виживання в екстремальній ситуації — 177 днів — встановили двоє рибалок з острова Нікунау, Кірібаті (держава на островах у південно-західній частині Тихого океану), які вийшли в листопаді 1991 року на відкритій шлюпці в море і потрапили в страшний шторм. Після чого і розпочалися їхні майже піврічні поневіряння, що закінчилися, зрештою, цілком удало.

Але найнеймовірнішою є доля Аугусто Кипариса, котрий пережив останній день «нової Помпеї». Місто Сент-Пьєр було розташовано на північному узбережжі острова Мартініка біля підніжжя вулкана Мон-Пеле. Навесні 1902 року його поведінка, яку вулкан не виявляв протягом п'ятдесятьох років активності, різко змінилася. У середині квітня вершина гори почала сильно куритися. Потім із кратера повалили дим і попіл. На місто посипалися лапіли і вулканічний пил, виразно відчувався запах сірки, водночас почалися підземні поштовхи.

Тривожно поводилися і багато тварин. У місті з'явилася величезна кількість мурах, стоніжок і змій. У ніч на восьме травня сила вивержень зросла, а рано вранці наступного дня один за одним пролунали три дуже потужні вибухи. Потім почалося пекло. Чорна хмара, що вирвалася з жерла, накрила місто вогненним вихром. Небо потемніло, як уночі. До будинків поповзли потоки розпеченої лави, спалюючи все на своєму шляху. У гавані вибухнули бочки з ромом, які було підготовлено до відправлення в Європу.

Охоплені жахом жителі, намагаючись врятуватися, побігли до моря. Та було пізно: піднімаючись над метушливим натовпом, Мон-Пеле дихав полум'ям. Через дві хвилини, рухаючись зі швидкістю 160 кілометрів на годину, палаюча хмара пронеслася містом. Усе населення — тридцять тисяч осіб загинуло.

Метрові стіни будинків було вивернуто із землі, великі дерева вирвано з корінням. Майже всі судна у гавані — спалено або потоплено. Температуру хмари визначили приблизно, але вона була така висока, що плавила скло. Біля кратера хмара мала температуру майже 1000°С, а в самому місті — приблизно 700°С. Те, що виявилося не під силу хмарі, завершили пожежі, що їх підтримували гектолітри рому, котрі уціліли на складах.

У місті загинули всі, включаючи і моряків на кораблях у гавані, крім однієї-єдиної людини. Це був Аугусто Кипарис — в'язень місцевої тюрми, що відбував покарання в кам'яній камері без вікон. Попри те, що температура киплячої хмари була дуже висока, кам'яні стіни в'язниці встояли. Вони не встигли розжаритися, захистили в'язня, і він відбувся лише опіками. Нещастя, що забрало життя тридцяти тисяч його співгромадян, стало для нього щасливим поворотом у долі. Через чотири дні його відкопали рятувальники, і губернатор острова помилував ув'язненого. Аугусто вступив до циркової трупи й як «в'язень Сент-Пьєра» об'їхав з нею увесь світ, розповідаючи свою історію і демонструючи шрами від опіків.

Артем ДМИТРЕНКО.

На знімках: Сент-Пьєр до і після катастрофи. Притулок Аугусто Кипариса, що зберігся до наших днів .

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Потяг забуксував, потяг набирає розгін

Під подіями, що найбільше привертали увагу цього тижня, підведено жирну риску. Після 8 квітня, коли у сесійній залі Верховної Ради політична реформа пригальмувала, закон про внесення змін до Конституції не набрав 300 голосів, у політичному житті мали відбутися кардинальні зрушення.

Миролюбні заяви про те, що, мовляв, немає «ні переможців, ні переможених», могли викликати лише посмішку. Бо були ті й інші. Кількаденне затишшя з боку переможених можна пояснити тільки одним: ініціатори політичної реформи до поразки були не готові. Вони її не чекали. Адже затрачено стільки гігантських зусиль. Тільки за статистикою Мін'юсту, в 27 регіонах України, включаючи Київ і Севастополь, відбулися громадянські форуми на підтримку конституційних змін, зініційовані Спілкою юристів. У форумах взяло участь понад 15 тисяч делегатів.

Вінцем акції, стовідсотково запозиченої з недавніх радянських часів, став Всеукраїнський громадянський форум у Національному палаці «Україна» 2 квітня, на якому виступив Президент України. Вважалося, що думка суспільства сформована і залишилося лише закріпити її законодавчо.

Першими на рішучий крок наважилися соціалісти. Лідер партії Олександр Мороз категорично висловився на адресу своїх вчорашніх союзників — «Нашої України» і БЮТ: «Ці фракції не голосували за декларовані ними ж зміни до Конституції, затягували розгляд виборчих законів, бо не хочуть жодних змін».

За переконанням Олександра Мороза, яке він багато разів повторював, «Наша Україна» розраховує перемогти на президентських виборах і хоче дістати владу з тими необмеженими повноваженнями, які має нині Президент. Але жодних гарантій, зауважує Олександр Мороз, приходу до влади «доброго царя» немає.

Звідси висновок: на президентські вибори соціалісти вимушені йти самостійно. І головним гаслом буде: реформувати систему влади, поставити її під контроль народу.

Не забарилися з кардинальними діями і президентські сили. Заяви про єдиного кандидата від більшості лунали давно. Ситуацію конкретизував під час вже згадуваного Всеукраїнського громадянського форуму лідер парламентської більшості Степан Гавриш, заявивши: єдиного кандидата в президенти буде названо одразу після прийняття закону про внесення змін до Конституції.

Після 8 квітня, провалу голосування, поля для маневру не залишилося. Інтрига з єдиним кандидатом надалі могла лише шкодити.

Зібравшись, лідери депутатських фракцій і груп, керівники політичних партій, які входять до парламентсько-урядової коаліції, запросили на засідання Президента і прийняли спільне рішення: висунути Віктора Януковича єдиним кандидатом в президенти на виборах 2004 року. Назвали претендента, про якого вже давно говорили. Чи означає це, що під іншою кандидатурою, про яку розмов велося не менше, а саме: про третій президентський строк самого Леоніда Кучми також підведено риску. Мабуть, так, хоча політична практика в Україні переконує: передумати ніколи не пізно.

Зрозуміло, що на таку важливу подію не могли не відреагувати і представники опозиції, зокрема «Нашої України», та їхній найімовірніший кандидат в президенти Віктор Ющенко. Оцінку агентству «Інтерфакс-Україна» повідомила прес-секретар лідера блоку Ірина Геращенко: «Головним опонентом кандидатові від опозиції на президентських виборах буде не Віктор Янукович, а адміністративний ресурс і чорний піар», — вважає Віктор Ющенко. Мовлено, як кажуть, без коментарів.

А що ж з реформою? В інтерв'ю журналістам Леонід Кучма заявив: «Я переконаний, що конституційна реформа неодмінно відбудеться ще до президентських виборів».

Таку само думку висловив і представник Президента у Верховній Раді Олександр Задорожній, виступаючи на конференції перед регіональними журналістами: «Юридичні підстави є, є і політична воля, щоб конституційну реформу довести до кінця».

Однак Голова Верховної Ради Володимир Литвин, який виступив з доповіддю на тій самій конференції, сказав, що жодний тиск не примусить його ставити повторно на голосування закон про внесення змін до Конституції, бо сама Конституція дозволяє повертатися до таких законів через рік.

Отже, потяг забуксував, потяг набиратиме розгін...

Анатолій КАРАСЬ.

Потрібні застереження

Наступного вівторка Верховна Рада має намір ратифікувати Угоду про Єдиний економічний простір з Росією, Білоруссю та Казахстаном

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Надзвичайно бурхливі дискусії супроводжували процес підготовки і підписання цього документа — очевидно, не менших емоцій слід очікувати й під час його ратифікації. Нагадаємо, у вересні минулого року в Ялті Президент Кучма підписав документ з одним застереженням: що участь України в ЄЕП не повинна суперечити її Конституції. Чи має Верховна Рада під час ратифікації угоди чіткіше означити межі цієї участі, чи буде досить і загального застереження, зробленого під час підписання? На це запитання «ГУ» відповіли експерти.

Володимир СІДЕНКО, директор економічних програм Центру Разумкова:

— Гадаю, нереально розраховувати на внесення у документи про ратифікацію великої кількості застережень щодо лімітів участі України в Єдиному економічному просторі. Такий хід був би сприйнятий як відмова України від підпису під цим документом і примусив би країни-партнери переглядати формат відносин з Україною. Не думаю, що для Києва це був би найкращий вихід. Як на пене, Україна може зробити мінімальну кількість застережень — скажімо, одне-два, які мають убезпечити від найсерйозніших можливих негативних наслідків. Зокрема, Україна могла б застерегти, що рішення наддержавної комісії, обов'язкові для країн—учасниць ЄЕП, в Україні набиратимуть чинності лише після їх затвердження органами державного управління у Києві — згідно з їх компетенцією, визначеною Конституцією України. Такий механізм не дозволить примушувати Україну до виконання рішень, які суперечать її Конституції. Записати, що ми братимемо участь тільки у зоні вільної торгівлі — це просто несерйозний підхід. Адже всім зрозуміло, що Єдиний економічний простір — це щось набагато більше.

Олександр СУШКО, директор Центру роззброєння, конверсії й миру:

— Насамперед зрозуміло, що парламент з цього приводу не прийматиме самостійних рішень. Адже, фактично, питання ратифікації угоди про ЄЕП — це питання політичних зобов'язань Президента України перед російським Президентом. Отож не виключено, що буде тиск з тим, щоб залишити документ у тому вигляді, в якому його підписав Президент в Ялті. Але, звісно, це був би дуже негативний сценарій, бо те застереження не захищає країну від трактувань, які вкладає в ЄЕП російська сторона і які для України є неприйнятними. Зокрема, трактування ЄЕП як митного і валютного союзів і таке інше. Тобто, якщо керуватися національними інтересами, то потрібні 3—4 дуже серйозні застереження. Вони повинні зафіксувати, що реалізація цієї угоди не може суперечити іншим зобов'язанням України, зокрема перед Європейським союзом. Також вона не повинна суперечити Стратегії інтеграції України до ЄС, в якій чітко прописано відповідні етапи і яка заперечує створення митних союзів будь з ким, окрім ЄС, інакше це унеможливлює її реалізацію. Те саме стосується й програми інтеграції України до ЄС, яка також є офіційним документом і теж може бути поставлена під загрозу. Нарешті, питання вступу до Світової організації торгівлі — щодо цього теж має бути сформульоване застереження в тому сенсі, що Україна не бере на себе зобов'язань, які так чи інакше стримували б цей процес.

Володимир ПОЛОХАЛО, шеф-редактор журналу «Політична думка»:

— Безперечно, з точки зору національних інтересів України такі застереження потрібні. Але гадаю, сьогодні якесь прискорення розгляду в парламенті цього питання означало б, що Україна йде на поступки Росії. І водночас це означало б, що той чи інший кандидат у президенти орієнтується або враховує насамперед інтереси Росії. Тому раціональним було б керуватися принципом «сім разів подумай...» Хоча дату ратифікації призначено, треба взяти політичний тайм-аут — з міркувань політичної відповідальності за стратегічні наслідки такого ухвалення. Гадаю, в умовах жорсткої передвиборної кампанії, що вже розпочалася, рішення, яке прискорювало б розв'язання цього питання в напрямі інтересів Російської Федерації, буде ситуативним і здаватиметься кон'юнктурним. Тим паче що сьогодні парламент і політикум взагалі не мають консенсусу щодо базових зовнішньополітичних і зовнішньоекономічних пріоритетів.

Віктор НЕБОЖЕНКО, агентство корпоративної підтримки «Трайдент»:

— Ми перебуваємо в такому геополітичному становищі, що не можемо собі дозволити обмежитися якимись загальними форматами чи загальним контекстом. Стосовно ЄЕП, який є досить складною і суперечливою геополітичною концепцією, треба висувати два головних критерії. Перший — дуже чіткі й конкретні умови входження в ту чи іншу ЄЕПівську структуру і другий —поступовість. В жодному разі не можна допускати поспішних кроків. І річ не в багатовекторності чи якихось суперечностях між Заходом і Сходом... Просто ЄЕП настільки невідпрацьований як геополітичний проект, що дуже небезпечно кидатися туди стрімголов. Іти треба лише з дуже конкретними зобов'язаннями і тільки крок за кроком. Тільки ці дві умови можуть врятувати нас від глупства — так, щоб з нас не сміялись ані в Європі, ані в Росії.

Підготували Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА, Євгена КОЛЕСНИКА (УНІАН).

Два роки — це дитинство чи розквіт сил?

(Початок на 2-й стор.).

З другого боку, дивне прагнення нашого парламенту до прийняття якомога більшої кількості нормативних документів. Завжди дуже гордо звучить інформація про фантастичну кількість прийнятих законодавчих актів. І річ навіть не в тім, що йдеться про якість і системність, хоча, безумовно, це важливо. Річ в тім, що існує небезпечне бажання зарегламентувати абсолютно все, що можливо.

Звичайно парламент обмежує особисту волю двома способами: виданням безлічі актів, що накладають обмеження на громадян і організації там, де їхні дії були раніше вільні; а також запровадженням незліченних заходів, котрі мають обмежувальний характер, що призводить до збільшення числа чиновників. У зв'язку з цим потреба суспільства в багатьох нормативних документах дуже сумнівна.

Гарне визначення основної ідеї «правового закону» дав свого часу Іван Ільїн — це «формула зрілої правосвідомості, закріплена думкою і спрямована на допомогу незрілому. Закон не насилує людину, не зневажає її гідності, однак владно примушує психіку людини формою наказу — заборони — дозволу, а також перспективою майбутніх неприємних наслідків несхвалення — розголосу, збитків і навіть фізичного припинення, — спонукає її докласти необхідних внутрішніх зусиль, що вона могла зробити, але чомусь сама по собі не робила».

Верховній Раді необхідно філософське осмислення своїх дій хоча б на найближчу перспективу. Найгірше в законотворчості — це вимагати якнайшвидшого прийняття законів.

Адміністрація Президента, навпаки, щоб не втрачати ініціативи впливу, зацікавлена в постійній ескалації напруженості. При високому ступені збудження будь-які парламентські збори стають схожими на звичайну юрбу, впливати на яку стає набагато простіше. Також потрібний образ ворога, тому що спрощує владі спосіб маніпуляції волею депутатів до найпростішої настанови — «голосуй на зло». Кому при цьому добре, уже нікого не цікавить. Тільки необхідністю створення високої напруженості керуються ініціатори якнайшвидшого розгляду Конституції.

У такому поспіху енергія, «інтелектуальний ресурс» законодавчого органу країни витрачається аж ніяк не кращим чином. У Верховній Раді ніхто не підраховує ефективність через працевитрати в людинонднях (депутатів і службовців). Думаю, якби такий розрахунок провести тільки з двох проектів — із внесення змін до податкового законодавства (4001) і змін до Конституції, то стало б просто страшно за безцільно прожиті роки. Нав'язана активність у процесі підготовки змін до Конституції хоч і наближає цілу низку необхідних суспільству законів, але все-таки більше відволікає ВР від актуальних питань. Конституція хоч і Основний Закон, але все-таки не все замінює. Якщо простежувати вплив конституцій на історію народів, можна звернутися, наприклад, до досвіду Південної і Північної Америк, країни яких свого часу поклали в основу практично ідентичні конституції. У підсумку США відносно швидко стали однією з найдемократичніших держав світу, а країни Латинської Америки протягом сторіч боролися (а деякі продовжують боротися дотепер) з анархією, диктатурою та іншими політичними кризами.

А в нас зміни до Конституції з самого початку задумувалися як інструмент боротьби Мороза проти Кучми. Потім вони перетворилися на інструмент боротьби Медведчука проти Ющенка. Лобісти змін забувають, що Конституція має зовсім інше призначення, і маніпуляції з нею не дадуть позитивного ефекту для суспільства.

Не варто забувати, що пропонований перехід до парламентської республіки — це не тільки передача повноважень від президента до парламенту, а й новий рівень парламентської відповідальності, готовності до якої у Верховній Раді поки що не бачимо.

Потрібні якісні кроки для того, щоб вийти на цей рівень. Для початку Верховній Раді потрібний новий порядок денний, і він має включати розв'язання глобальних проблем, що стоять перед Україною. А це, на мій погляд:

1. Висока смертність як результат нинішнього рівня життя населення.

2. Трудова еміграція найактивнішої частини населення.

3. Відсутність бази для сприятливого розвитку середнього і малого бізнесу, незахищеність його від олігархічних груп.

4. Відсутність геополітичного курсу і геокультурної стратегії.

Парламентові також потрібний (а з переходом до парламентської республіки — надзвичайно потрібний) і новий порядок роботи. Питання про Регламент, що передбачає системність і стратегічну свідомість ухвалених актів, стає першочерговим. Реалізувати нову відповідальність такої організації роботи, як нині, неможливо, а про реальну євроінтеграцію і говорити годі.

Рух до Європи можливий тільки через подолання чужерідності в цивілізованому вимірі. Нас не можуть хотіти в Європі, тому що ми чужі й незрозумілі з нашими темниками, блатним жаргоном вищих посадовців, імітацією інформаційної і політичної волі, цілковитим відривом влади, що представляє олігархічні групи, від потреб основної частини громадян, які ворогують церквами, а також з переповненими в'язницями, туберкульозом і СНІДом.

Політичні сили, що постійно тиснуть на парламент, прагнуть до поширення своєї влади і до повноти її захоплення. Отримуючи відмови та наштовхуючись на опір, вони намагаються приспати совість, послабити почуття сорому і відрази, розхитати і зруйнувати дух опору. Але дедалі більше депутатів розуміють, що деспотизм неможливий, якщо немає плазуючих, а відхилення від енергійного осудного вчинку рівносильне потаканню і співучасті.

P. S. Депутатське об'єднання «Громадянська позиція» створене напередодні голосування змін до Конституції, відіграло тут ключову роль. 15 депутатів цього об'єднання не голосували за відомий законопроект. Їх головним мотивом було прагнення отримати якісний політичний та юридичний документ. Депутати також виступили категорично проти силових методів, продемонстрованих під час проштовхування проекту № 4105. Але найважливішим є конструктивна спрямованість нового депутатського об'єднання — не «проти» чогось, а «за». Насамперед йдеться про новий підхід до розв'язання головних завдань, що стоять перед українським суспільством.

Олександр МОРОЗОВ, народний депутат України.

ПО ВИСХІДНІЙ

(Початок на 3-й стор.).

Чисті роси — може, саме такий образ вбере в себе все вокальне, хореографічне, музичне і поетичне розмаїття другого фестивалю «Ровесники Незалежності»! Справді світанкові чисті роси! Серед окремих виконавців просто не можна обійти імена Марії Удод, Марії Лебтаг, Тимофія Антонюка, Олени Кудельської, Ірини Сенькової, Ірини Кулєшової, Анастасії Соскіної, Ольги Кострицi, Тетяни Сміжко, Марії Юрченко, Олени Карабулі, Ганни Балаташвілі, Юрія Прохоренка та Аліси Курасової...

— А фонд, очевидно, і має подбати про те, щоб не тільки столиця України, а й її регіони долучилися до цієї благородної справи? Можна сподіватися?

— Я вже другий рік сподіваюся. Як президент фонду зробив навіть кілька документальних спроб вивести всіх ровесників на всеукраїнський рівень — а їх 630 тисяч, отримував словесну підтримку, мовляв, робите гарну справу, бо ровесники Незалежності — це не просто покоління, а межа відліку новітньої історії України... Та щойно заходила мова про практичну підтримку, опускали полум'яні очі не тільки патріоти, а й державні служби, навіть ті, які безпосередньо, за своїм державним статусом зобов'язані опікуватися дітьми, родинами...

— Може, треба звернутися до відповідних державних структур, які відають справами сім'ї та молоді, до серйозних меценатів?..

— Звертались... Але тут ось у чому річ. Усі вони мають особисті фонди, під своїм державним крилом, і опікуються ними. І якщо для свого фонду не пошкодують і сотень тисяч гривень — на концерт, на туристичний виїзд, то для «чужого» — жодної копійки! Були й такі державники-доброзичливці, що починали крючкотворити: ой, ваш фонд політичний, пов'язаний з Незалежністю, а ми... політикою не займаємося!

— І за такої ситуації ви марите всеукраїнським зльотом — фестивалем ровесників Незалежності? Хіба досвід ходіння по колу нічому не навчив?

— Навчив! Треба й далі ходити! І до влади, і до великих людей, і до громадськості. Свого часу Український дім благодійно прийняв лауреатів першого фестивалю. От і тепер із сторінок вашої газети ми не тільки висловлюємо їм подяку, а й наперед просимо віднайти день, щоб знову саме під дахом Українського дому провести заключний концерт лауреатів другого фестивалю ровесників Незалежності. А щодо всеукраїнського зльоту ровесників, хотілося б, може востаннє, але повірити, що вже в новому статусі Міністерство у справах сім'ї та молоді не відмовить фондові в підтримці. І під час зльоту стався б важливий діалог з владою. Почути її та, може, й надати можливість дітям уперше своє слово сказати батькам нації і держави. Така зустріч має відбутися якщо не цього, то наступного року, коли ровесники перейдуть вікову межу від дитинства до отроцтва. Фонд уже осмислив параметри цього зльоту, маємо і програму, і кошторис, і начерки резолютивних матеріалів, укладених на підставі вивчення думки ровесників. Отже, ми в дорозі по висхідній і сподіваємося, що цього разу в наших планів буде менше недругів і більше справжніх друзів, серед яких готові бачити і газету Верховної Ради «Голос України».

— Газета, як я знаю, не проти того, щоб виступити генеральним інформаційним спонсором акцій такого особливого покоління, яким є ровесники Незалежності. А ще дозвольте приєднатися до ваших особистих шанувальників як громадського діяча і як українського поета, якого Указом Президента щойно нагороджено орденом «За заслуги».

— І вашу інформаційну підтримку, і ваше вітання з радістю приймаю. Бо «Голос України» сьогодні насправді є могутнім, поліфонічним національним рупором народу.

ФОТОФАКТ

Днями київський театр «Колесо» за підтримки Швейцарської культурної програми в Україні презентує прем'єру вистави за п'єсою Фрідріха Дюрренматта «Портрет планети». Твір Ф. Дюрренматта українською мовою вперше переклав Іван Мегера на замовлення театру. Для здійснення постановки п'єси «Портрет планети» театр запросив відомого болгарського режисера Дімо Дімова.

Фото агентства «Прес-КІТ».

СУСПІЛЬСТВО

Аква! Ти — саме життя!

АКЦІЯ «ГУ»

(Початок на 1-й стор.).

Кажуть, Римська імперія зникла через свинцеві водопровідні труби. Смертельно небезпечні домішки свинцю потрапляли у воду, як у наш час потрапляє залізо. Але якби лише залізо. Нітрати, феноли, нафтопродукти, мідь, цинк, марганець... Досить? Для того, щоб отруїти організм, спричинити серйозні захворювання — цілком. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, вода містить 13 тисяч токсичних елементів, більш як 80 відсотків усіх хвороб передається через аква-віту.

І що ж це за «живодайна» волога така, звідки вона надходить у наш чайник?

1. Що в чайнику твоєму?

Кип'ятити — здоров'ю шкодити

За даними директора ПП «Геотехнології» Володимира Синяка, водні ресурси, що формуються на території України, дуже обмежені. Майже 80 відсотків водопостачання — це поверхневі води, що не вирізняються чистотою. Сільське населення зазвичай бере воду з криниць, свердловин, санітарно-гігієнічний стан яких аж ніяк недосконалий. У містах 25 відсотків водопровідних і каналізаційних систем перебувають в аварійному стані. Як результат — дві аварії за рік на одному кілометрі. У Дніпро щороку потрапляє майже 800 тисяч тонн шкідливої погані. Але ж річка постачає водою більш як 60 відсотків населення країни!

Як розв'язують проблему питної води в розвинених країнах? Очищену воду з квартирних кранів використовують для побутових потреб. П'ють там привізну бутильовану. Ми намагаємося очистити водопровідну за допомогою імпортних фільтрів. Але більшість використовує старий дідівський спосіб — відстоювання і кип'ятіння. Шкідливіший спосіб важко вигадати, вважає Володимир Синяк. Відстоювати водопровідну і навіть артезіанську акву понад 12 годин небезпечно з мікробіологічної точки зору. А через 24 години ця вода просто непридатна для використання через надмірну кількість бактерій у ній.

Під час кип'ятіння не випаровуються, на жаль, залізо, нітрати і пестициди, кадмій і ртуть. Утім, нічого не випаровується, крім вологи. Навпаки, концентрація розчинних елементів збільшується, а хлор при температурі кипіння вступає в реакцію з іншими речовинами і утворює канцерогенні тригалометани. Одне слово, що довше вода кипить, то гірша хімічна обстановка в посудині.

Що ж шкідливіше — очищена аква-віта чи джерельна? Однозначно поки що ніхто сказати не може. Але багато вчених переконують нас, що корисніше води, ніж артезіанська, немає. Хоча хто, крім киян, може похвалитися доступністю до таких джерел (181 свердловина)?

На кафедрі генетики Київського національного університету розробляються теоретичні основи водяної медицини.

Кабмін затвердив новий український стандарт на питну воду, але його запровадження потребує величезних коштів. Поки що їх держава не має, залишаються ілюзорними надії на кардинальне поліпшення якості акви.

> **Тільки факти**
>
> ● На Землі запаси прісної води становлять лише 2,5 відсотка від загальних запасів води.
>
> ● Україна посідає одне з останніх місць в Європі за забезпеченістю прісною водою з розрахунку на одного мешканця.

Начебто не в пустелі

Утім, що якість, якщо Україна — найменш забезпечена водою країна в Європі. На кожного з нас у посушливі періоди припадає тисяча кубометрів придатної для пиття вологи, а за європейськими нормами має бути 1700 кубів за рік. Для порівняння: росіянин має 2540 кубів, білорус — 3300, канадець — 21900...

Зрозуміло, не в усіх регіонах відчувають дефіцит води. У киян, скажімо, є альтернативні джерела — бювети. А до їхнього відкриття мешканці столиці в пошуках чистої води до чого лише не вдавалися. Наприклад, років п'ятнадцять тому очищали водопровідну акву через синю глину, яку тоді дуже важко було знайти. Прості смертні, стомлені гонитвою за природним фільтром, звернулися до кремнієвого очищення. Але і це не прижилося, тому що мало хто, крім фахівців, міг відрізнити кремній від примітивного каменя.

Тоді почалося паломництво до міських джерел. Черги були довші, ніж за горілкою наприкінці 80-х. А потім, як кажуть, бажання директора Інституту колоїдної хімії і хімії води Владислава Гончарука дивним чином збіглися з можливостями столичної влади. З 1991-го, але особливо з 1997-го в Києві, немов гриби, з'являються павільйони бюветної роздачі води.

Киянам пощастило більше, ніж жителям інших регіонів. До слова, кожен п'ятий літр води з квартирного крана — артезіанський. Її подають в закільцьовану водопровідну систему міста.

В Одесі теж хочуть пити акву з глибин, але не можуть. У підземних водах багато компонентів, які потребують очищення.

У Харкові, на думку фахівців, артеріальні води... брудні.

А ось у моїй рідній Мар'янівці, що в Приазовському районі Запорізької області, люди живуть, скільки себе пам'ятаю, по-американськи. Криничну воду тут використовують у господарських цілях, а п'ють земляки привізну, артезіанську. Янки можуть навіть позаздрити — мар'янівці везуть воду не з Франції, а із сусіднього району. Вода напрочуд смачна. Але чи жива і здорова? Її зливають на багатомісячне зберігання в бетоновані басейни (на одну-дві водовозки). Що з нею там відбувається? Відповісти б на це нагальне питання фахівцям з аква-віти, та де взяти гроші на оплату їхньої праці? А привізну воду зі свердловини використовують мешканці десятків сіл в окрузі. Може, непридатна для приготування їжі і прання вода (гірко-солона, тверда) з криниць менш небезпечна, ніж та, яка зберігається в бетонному мішку?..

Утім, за піввіку я не чув про отруєння цією водою. А криничною труїлися. На Полтавщині. Тут в одному із сіл померло немовля. Кринична вода, на якій готували молочну суміш, була з нітратами. В області з цієї причини щороку фіксують один-два смертельних випадки серед крихіток.

Нещодавно громадська організація «Мама-86» оприлюднила підсумки трирічної роботи з дослідження якості питної води в Україні. Вона вивчила водопроводи Києва, Артемівська, Татарбунарів, Одеси. Втішного мало — зафіксовано так зване вторинне забруднення (реагенти, гіперхлорування, старі труби).

В Івано-Франківській області 40 відсотків відібраних проб у криницях не відповідали нормі за бактеріологічним показником. Багато джерел не чистили десять років, а робити це слід двічі на рік. Дві третини інфекційних захворювань у регіоні спричинено неякісною криничною водою.

За даними «Мами-86», таку саму проблему вкрай потрібно розв'язувати в Київській, Полтавській, Чернігівській областях.

Іван ІЛЛЯШ.

_P. S._ У цьому матеріалі лише окреслено проблему якості питної води. Детально про неї ми розповідатимемо в наступних публікаціях. Просимо вас, шановні читачі, висловити свою думку з цих питань. Що ви думаєте про якість водопровідної, артезіанської, бутильованої води? Наша акція завершиться «круглим столом» за участю фахівців, учених, керівників відомств. Питання просимо надсилати заздалегідь.

Фото Миколи МАКАРЮКА.

А тим часом

Воді, основі всього живого, присвячено акцію, що триває у Херсонському гідрометеорологічному коледжі. Її ініціював «Голос України» та корпункт газети.

— Ми підтримали акцію парламентської газети низкою заходів, серед яких — науково-практичні диспути, виступи студентів, а також практичні заняття з вирішення екологічних проблем, — зазначає Ганна Зарудня, завідувач кафедри гідрометеорологічних дисциплін. — Дніпро потребує захисту. Не випадково в нашому навчальному закладі відкривається нова спеціальність — екологія довкілля.

Разом з викладачами студенти планують завершити «водяну» акцію на спеціальній навчально-дослідній станції коледжу, розташованій у дніпровських плавнях. Вивчивши стан води, діти розроблять пропозиції та нададуть конкретну допомогу у розв'язанні проблеми очищення та охорони річки від забруднення.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: на «капуснику» «Аква! Ти — саме життя!»

НавколоЕколо

Скромні красунечки

Ці тварини, на відміну від білочок і зайчиків з їхніми пухнастими хвостиками і вушками, не належать до загальних улюбленців. Що, втім, не заважає декому вживати їх у їжу, та ще й як делікатеси. Хто не чув про знамениті жаб'ячі лапки! А інші, десь у джунглях, їхньою отрутою мажуть стріли.

У фауні України — жаб'яча розмаїтість: джерелянка звичайна, часникова жаба, зелена жаба, сіра жаба, звичайна квакша, ропуха, трав'яна жаба... Кожний із цих видів цікавий по-своєму, але є в них одна характерна риса. Навесні, як і належить, вони збираються в неглибоких водоймах і святкують свої «весілля». У місцях великих скупчень їхній різноголосий хор легко заглушує звук людського голосу. Напевно, хтось ще пам'ятає, як у минулому використовували джерелянок для зберігання молока: кидали жабку в глечик з молоком, і воно довго залишалося свіжим... Як відомо, у природі немає нічого зайвого. Так і вони — когось їдять, а для когось самі слугують їжею. Одне слово, ланка в загальному ланцюзі.

Нехай жаби не відзначаються красою. Але подивіться на фото — в кожної своя особлива чарівливість. І потім згадаєте казку про Царівну-Жабу...

Сергій ГЛАДКЕВИЧ.
Фото автора.

ЕКОЛОГІЯ

Щоб відвернути чорні бурі

У Криму почали відроджувати висаджені півстоліття тому захисні лісосмуги. Передбачається висадити 150 га молодих дерев. Забезпечують саджанці 16 господарств, які вирощують абрикоси, грецькі горіхи, мигдаль. На нові ліси в казні заплановано 200 тис. грн. на рік. За час реалізації масштабного українського плану перетворення природи посушливого півострова тут з'явилося 19 тисяч гектарів лісосмуг. А це кожен четвертий гектар кримського лісу. Та сьогодні вже половину (!) 50-, 40- і 30-літніх дерев між ланами винищено кримінальними «опалювальними» вирубками. Внаслідок цього торік на півострові уперше за багато років сталися руйнівні пилові бурі. Чорні хмари винесли зі степів поверхневий шар грунту разом з гумусом аж у передгір'я. Тепер, щоб кримський ліс відновлювався нормально, потрібно щороку висаджувати не менш як 600 гектарів дерев, кажуть фахівці Рескомлісу.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Радій, природо, степ «дичавіє»!

До 2015 року на Дніпропетровщині планують вилучити з обробітку і використання майже півмільйона гектарів земель, передусім еродованих та деградованих. На цих територіях створять природні заповідні зони. Вже в 2008 році намічають відкрити два національні природні парки — Самарський та Орільський. Тільки перша черга обласної програми формування екологічної мережі обіцяє повернути природі майже 300 тисяч гектарів «дикого» степу.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Наталівка: торжество і сум природи

Як занепадає пам'ятка садового мистецтва

Недавно я відвідав колишню садибу відомого цукрозаводчика Харитоненка — Наталівку. Вона гніздиться на березі невеликої мальовничої ріки Мерчик у басейні Ворскли. Тут збереглися оригінальні будівлі, хоча сам палац зруйновано. Є церква і в'їзна брама (автор — академік Щусєв). Архітектура художньо вписана в мальовничий сад, закладений 1884 року. Сад поділено на верхню частину і нижню — заплаву ріки.

На пагорбі стоять старі кремезні дуби — залишки діброви. Високі сосни, товсті ясени, вікові каштани вишикувалися в алеї, що доживають свій вік. Нижня частина, омиваючись Мерчиком з півдня, утворює привабливі пейзажі. Між старорічищем і новим руслом лежить острів — окраса пейзажного саду.

Мерчик місцями пірнає під крони верб, там річечка помітно ширшає і глибшає, вода стає прозорішою. Верби перешкоджають замуленню, їх коріння оберігає від руйнування береги, а розлогі крони не дають розростися очерету та осоці. Навіть мертві корені верб роблять добру справу. Деревина їх, відмираючи, швидко загниває, стає надто водопровідною, а кора, насичена дубильними речовинами, не гниє, і кореневе мереживо утворює ефективну систему, яка зайву воду прибережжя віддає річці. Де верб нема, річечка заболочується.

Наталівка й околиці цікаві тим, що тут збереглися острівці північних лісів, зокрема, ялини. Є ялівець, зустрічається у лісових болотах журавлина, хоч посуха останніх років майже згубила її.

Наталівка, пам'ятка садового мистецтва загальнодержавного значення, належить Володимирівському тубсанаторію, теж загальнодержавному. Та увага садибі не приділяється. Насадження забур'янено, заглушено американським кленом, всюди — сухостій та буреломом. За ним не видно пам'ятки природи — діброви. Навіть острів, найчарівніше місце, втратив привабливість.

> То невже в Харківській області, що пишається промисловістю і врожайністю полів, не знайдеться двох—трьох десятків тисяч гривень, щоб упорядкувати цю садибу?

Відомо, що оздоровленню туберкульозних хворих сприяють бори. Засилля клена гасить ту позитивну енергетику, яку дають сосни. Відомо, що краса лікує, додає сили, стимулює творчість, а хаос несе хворобу, навіює сум, збільшує палітру негативного впливу. Направляти хворих до такого занедбаного місця означає лиш сприяти хворобі.

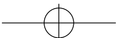
Не так багато треба коштів і робочої сили, щоб утримувати садибу. Слід очистити старе русло, впорядкувати заплаву, видалити кленові бур'яни, вивезти смітники, яких немало.

Кажуть: так це ж потрібен проект! Але колись Діонісій Маклер на Волині й Поділлі без проектів створив понад 50 пейзажних садів, більшість яких нині є пам'ятками садового мистецтва. Пейзажний сад — жива скульптура, виражена в гармонії форм, колориту й об'єму, а створення скульптури не підвладне мертвому проекту. Та й проектувальники не люблять дешевих проектів, тому завжди «модернізують» садибні пам'ятки, чим знецінюють їх, вносять дисгармонію.

До Наталівки приїздив голова облдержадміністрації Євген Кушнарьов, запевнив, що лікарняний заклад буде збережено. Він не міг не бачити повсюдної руйнації і суму природи. То невже в Харківській області, що пишається промисловістю і врожайністю полів, не знайдеться двох—трьох десятків тисяч гривень, щоб упорядкувати цю садибу? Для відбудови не треба запрошувати здалеку спеціалістів, тим паче чужоземних. Роботу може виконати Володимирське лісництво, з чим згодне його керівництво. І я в тому переконався, побачивши ідеальний порядок у садибі лісництва, його розсадниках та лісах. У лісництві закладається дендрарій, для чого вирощено багато садивного матеріалу, частина якого може бути використана для відновлення Наталівки.

А того варта пам'ять про засновника Наталівки — Павла Івановича Харитоненка. Вдячні мешканці Сум відновили пам'ятник Харитоненку, зруйнований за часів соціалізму. А в Харкові навіть не вберегли від запустіння головну садибу великого мецената-цукрозаводчика. Сподіваюся, що харків'яни і краснокутці не залишаться байдужими до Наталівської садиби.

Михайло КУРДЮК,
кандидат сільськогосподарських наук.

9 квітня. Львів. Новий шляхопровід зв'язав історичний центр міста з найбільш заселеним районом — Сиховом. Його випробовують на міцність різні транспортні засоби: карета, «Запорожець», «Чайка» та «Волга».

10 квітня. Матч «Шахтаря» і «Динамо» закінчився з рахунком 2:4 на користь киян.

11 квітня. Під час святкування Світлого Воскресіння Христового.

12 квітня. Одеська область. До відзначення Дня міста на центральній вулиці Іллічівська встановлено макет поліса.

13 квітня. У Верховні Раді України відбувся день уряду «Про сучасний стан пенсійного забезпечення та впровадження пенсійного страхування в Україні».

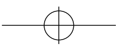
15 квітня. Об'єднання «Молодь — надія України» провело акцію «Вибори президента на Майдані».

14 квітня. Київ. Відбулася конференція «Відкритість парламенту України: регіональний вимір» за участю Голови Верховної Ради Володимира Литвина.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

СУСПІЛЬСТВО

Україна олімпійська: 1952—2004

Як змінилися останніми роками оцінки, якими сьогодні нагороджують спорт і аматори, і самі чемпіони та рекордсмени! Вдень зі свічкою не знайдеш людини, котра сумнівалася б у тому, що великий спорт шкідливий для здоров'я. Коли так стверджують (або погоджуються) вболівальники, які побоюються за своє здоров'я і покладають надії на «диванний» спосіб життя, то їх легко зрозуміти. Але коли таке чуєш з вуст спортсмена, то розумієш, що справа не у фізичних перевантаженнях, без яких важко досягти мети, а в... надмірному, бо неконтрольованому тренерами та лікарями, захопленні фармацевтичними засобами. Утім, це тема для іншої розмови. Але я можу назвати десятки прізвищ блискучих спортсменів, яким великий спорт дав змогу не тільки здобути здоров'я, а й зберегти його на багато років.

Ім'я одного з них — киянин Віктор Цибуленко.

У Мельбурні у збірній СРСР було вже 34 представники України. Віктор вважався ветераном — він був одним з 25 українців, які відкрили для нашої країни Олімпійські ігри. Призове — четверте — місце в Гельсінкі в метанні списа було скоріше прикрою невдачею, ніж успіхом. А сталося ось що. Зазвичай за кордон «місцевих» тренерів не брали, і на змаганнях провінціалами, як правило, керували москвичі. До Гельсінкі не потрапив і наставник Цибуленка — Володимир Козловський. Погода стояла холодна, дощова, потрібно було берегти кожну краплину тепла. Хтось із нових тренерів і наполіг, щоб Віктор тренувався, натягнувши на себе... два спортивні костюми. Зачепившися за власні шаровари, Цибуленко упав і ушкодив м'яза. Коли настав час виходити на старт, він уже не міг на ногу ступити. Довелося метати без розбігу, з місця...

До Австралії прилетів тільки цвіт світової легкої атлетики, «туристів» було надто дорого везти. Поляк Януш Сідло, норвежець Егіль Даніельсен, німець Ганс Кошель, італієць Джузеппе Льєворе претендували на медалі. Не можна було скидати з рахунку й давнього друга-суперника москвича Володимира Кузнецова, дуель з яким не завжди закінчувалася перемогою Цибуленка. В Мельбурні Вікторові пощастило — поряд зі своїм учнем був відомий київський тренер Зосима Синицький. Він і склав план дій. Віктор легко вийшов до фіналу, а от рекордсмен світу Даніельсен насилу пробився шостим.

Коли Цибуленко у фіналі кинув снаряд на 79 м 50 см, тільки Сідло не запанікував і перевищив результат українця на 20 см. Срібло? Але тут його величність випадок зіграв з лідерами злий жарт. Даніельсен, котрий, як він згодом сам зізнавався, утратив надії на успіх, бо ніяк не міг пристосуватися до сильного зустрічного вітру, в одній зі спроб раптом послав снаряд на 85 м 71 см. Новий світовий рекорд народився... завдяки рідкому збігові обставин — у момент кидка раптово стих вітер. Та щойно спис ввіткнувся у землю, як він подув з подвоєною силою.

«Ти сам розумієш, найлегше, — згадує Віктор, — можна було списати невдачі, а саме так я розцінював свої виступи на двох олімпіадах, на підступ випадку. І задовольнитися бронзовою медаллю. А тут ще й начальство стало натякати на вік — мовляв, де вже там до Рима з тридцять років? Але я стис зуби і про себе вирішив: через чотири роки доб'юся свого, хоч би чого це мені коштувало».

Такий характер у цього хлопця, якому лікарі ще в юнацькому віці пророкували малорухомість, визначивши страшну хворобу — уроджений порок серця. Але Вікторові пощастило, на його шляху трапився тренер, який змусив повірити, що єдиний його порятунок — спорт. Щоправда, захоплення «залізною грою», народжене наочними прикладами двох світових штангістів-рекордсменів, кумирів української молоді п'ятдесятих років — Якова Куценка і Григорія Новака, довелося забути. Утім, тоді учень київського залізничного ПТУ уже «захворів» на легку атлетику — штовхав ядро, метав диск, гранати і — спис.

Серпневий Рим з його пекучим сонцем, суперниками, кожний з яких на свій лад анонсував власні майбутні рекорди (неперевершеними оракулами завжди були американці), нав'язливе, як заклинання, нагадування про те, що ви — радянські люди і ЗОБОВ'ЯЗАНІ перемогти заокеанських спортсменів у багаторічній суперечці двох держав, — все це лягало додатковим тягарем на психологічний настрій атлетів. Віктор згадує, як напередодні перед фіналом один із московських партфункціонерів увірвався до нього серед ночі, щоб ... суворо нагадати про ОБОВ'ЯЗОК перед Батьківщиною. Двометровий зріст, руки молотобійця і обіцянка викинути за двері непроханого візитера дали змогу Цибуленкові спокійно доспати ніч.

Якщо про кого всерйоз і замислювався Віктор перед стартом, то це про Януша Сідла. Не забув, як поляк «переплюнув» його в Мельбурні, знав, що Януш сильний, небезпечний не тільки майстерністю, а й незрушним спокоєм. Цей спокій на суперників діяв, як на бика червона ганчірка. Побачивши Сідла, Цибуленко розгубився: дуже вже активно той розминався, хоча йшлося тільки про кваліфікаційні змагання. І теж... занервував, почав робити те, чого ніколи не робив, — навантажуватися, як то кажуть, на повну котушку. Але все-таки розуму вистачило сказати собі: зупинися, якщо ти кваліфікацію розцінюєш як серйозний етап, то як виступатимеш у фіналі? А Сідло... Сідло вразив усіх, метнувши списа на 85 м 14 см, тоді як для виходу до фіналу вистачило б і на десяток метрів менше.

Коли почалися основні змагання, у списку уже не було і норвежця Даніельсена, і американця Еллея, котрий перед іграми послав списа далі за світовий рекорд. Але ж хвалилися... Сідло виходить на старт одним з перших, і снаряд врізається в газон на позначці 76 м 46 см. Вибився із сил? Та тут-таки Цибуленко відкидає думку про поступове нарощування зусиль — бити потрібно з першої спроби, зосередивши в одному кидку ВСЮ нагромаджену силу!

«Я так розхвилювався, що не почув, як суддя назвав моє прізвище, — згадував Цибуленко. — І лише тоді, коли він узяв мене за плече, зрозумів, що настала моя черга. Нікого не бачу, нічого не відчуваю — тільки серце от-от вискочить із грудей, а потім завмирає зовсім... Я побіг... набираю якнайбільше повітря, перехресний крок — кричу на весь стадіон і з усіх сил вириваю спис...»

84 метри 64 сантиметри українця стали нездоланною перешкодою для інших учасників — на цьому боротьба за золоту медаль Олімпійських ігор завершилася, щойно розпочавшися.

Так з'явилася в Україні перша — і поки що остання — чемпіонська медаль у метанні списа...

А Віктор Цибуленко у свої 74 сповнений сил і енергії. І чи не завдяки йому в Києві все ще пам'ятають, що будь-який спорт починається з дитячого...

Ігор ЗАСЄДА.

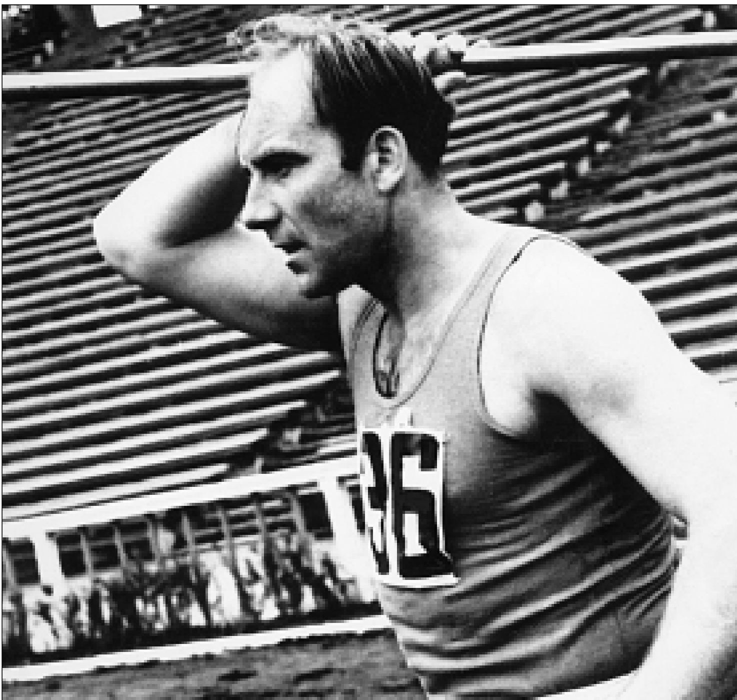
На знімку: Віктор ЦИБУЛЕНКО.

ІМЕНА

Віктор ЦИБУЛЕНКО

Досьє «Голосу України»

ЦИБУЛЕНКО Віктор Сергійович, олімпійський чемпіон у метанні списа — Рим, 1960 р. Бронзовий призер ігор XVI Олімпіади в Мельбурні, 1956 р., посів четверте місце в Гельсінкі, 1952 р. Багаторазовий чемпіон і рекордсмен України та СРСР.

ПЕРЕДПЛАТА-2004

«Світ» починається з ідеї

Державне спеціалізоване видавництво «Світ» очолює наш колега-журналіст Ігор Мельник. І хоча він, кандидат філологічних наук, професор, заслужений працівник культури України, змінив «профіль» діяльності, від першого фаху залишилося головне — вміння шукати ексклюзив! А на ловця і звір біжить: саме до «Світу» йдуть автори з оригінальними проектами, рукописами...

Першокласники не можуть обійтися без «Букваря», що виходить на державомлення вже вісім літ поспіль. Учні і студенти отримують від «Світу» підручники, вчені видають тут монографії. На будь-який смак — довідкова література. Саме «Світ» узяв на себе титанічну працю — 50-томне видання творів Грушевського. Чотири томи вийде нинішнього року...

Це — вторована колія видавничої діяльності. А ексклюзивним дарунком книголюбам стала нова серія «До джерел». Перша книжка цієї серії «Стратим-лебідь» — про постать і творчість класика білоруської літератури Максима Богдановича (1891—1917). Упорядник — лауреат Шевченківської премії Роман Лубківський не просто підготував до друку його твори. Він простягнув духовну нить від «білоруського Ікара» до українських культурно-історичних реалій, зокрема показав його самобутню Шевченкіану. Сучасники Богдановича лиш переносили гасла Шевченка на білоруський грунт, а він «зробив неможливе: проник у святая святих Шевченкової поезії. Вступив у неї, як у храм. Не з побожністю релігійного фаната, а з гідністю сина, учня і послідовника» — пише у передмові Р. Лубківський.

З нагоди 190-річчя Т. Шевченка вийшов друком літературно-мистецький збірник «Посвята», де вміщено поетичні, публіцистичні, літературознавчі й есеїстичні твори понад 100 письменників, літературознавців і журналістів починаючи від часів Маркіяна Шашкевича.

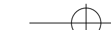
«Посвята» — видання дуже демократичне. Книжку, що подає образ Шевченка без ідеологічних нашарувань, міфів і антиміфів, прочитають і академіки, й учні. Вона стала одним із подарунків для наших постійних читачів, які виграли і ще виграють заохочувальні призи за результатами передплати газети «Голос України».

А незабаром буде новий сюрприз від «Світу». Почнає виходити унікальний казковий епос у 24 томах. Автор проекту — історик за освітою Микола Зінчук понад 30 літ збирав казки, легенди, пісні, демонологічні оповіді Гуцульщини, Бойківщини, Буковини, Покуття. «Голос України» інформуватиме про рух унікального проекту до читачів. З огляду на давню й тісну співпрацію видавництва з газетою, сподіваємося, що «Українські народні казки» також поповнять призовий фонд для наших передплатників.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

КУРІНЬ

Смійся, сьогодні твій день настав

Як і обіцяли, ми продовжуємо друкувати роботи переможців Міжнародного конкурсу карикатури «Карлюка — 2004», що проходив у Полтаві під девізом «Красиво жити не забороніш!» Сьогодні це — карикатура **Мирослава ХАЙНОСА (Польща)**, яка отримала другий приз!

МІНІ-БАЙКИ

Еліта — де літро...

Ці активісти нації
В життя втручаються,
Коли і випивка, і танці
Передбачаються...

Чому тарілка лиса

Тарілка стала лисою:
Дмитро щодня облизує.
А звідки інтерес —
Голодний, наче пес.

Пролази

Що нам з Києва укази!
Ми пролази всім пролазам!
І гримлять повсюдно тости,
Мов щодня приймають гостей.

Якби вода заговорила

Усе б дізнались про надої,
Що родичаються з водою.

Обізнаний браконьєр

За зябри сома ухопив —
Мов Бог для того ними наділив.

Володимир СЕМЕНО.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1848 р. Вийшов закон австрійського уряду про скасування кріпаччини в Галичині. ■ 1894 р. Народився Микита Хрущов, керівник СРСР у 1953-64 рр. Тривалий час працював в Україні. ■ 1912 р. Розстріл робітників на Ленських золотих копальнях у Сибіру. Спричинив революційні виступи по всій імперії. ■ 1944 р. Завершилась Проскурівсько-Чернівецька операція радянських військ. ■ 1986 р. Постанова ЦК КПРС про вирішення житлової проблеми («Кожній сім'ї окрему квартиру або дім до 2000 року»). ■ 1991 р. Верховна Рада УРСР ухвалила закон про реабілітацію жертв політичних репресій.

Просто під'їзд...

Події розгортаються у під'їзді одного з київських будинків. Несподівано найтупіша істота, яка коли-небудь мешкала в цьому домі, а саме Іван Васильович Тупак, отримує підвищення по роботі, та ще й яке! Він стає віце-президентом своєї фірми. Подейкують, що Тупак врятував життя президентові компанії ударом лівої ноги по його спині, коли той удавився кісточкою від вишні на новорічному бенкеті. Вийшовши з лікарні з переломом ребра, президент не забув свого рятівника і віддячив йому як зміг.

Але головний персонаж не Іван Васильович, хоча до нього ми ще повернемось, а Федір Михайлович Бамбула. Він був афроукраїнцем, хоча не був негром. Його батько, царство йому небесне, був американським шпигуном, хоча приїхав до СРСР як делегат, щоб украсти секретну модель унітаза. І таки вкрав, але виїхати не зміг. Перед тим, як з ганьбою був висланий у Сибір, він устиг познайомитися з делегаткою з України Тетяною, в результаті чого і народився Федір. Після розпаду СРСР Федір зміг повернути своє прізвище, а от ім'я та по батькові зникло разом з комунізмом. Також подейкують, що його далекі родичі працюють для туристів муміями в Єгипті, але знати його не хочуть.

Бамбула сидить на кушетці і дивиться футбол. Раптом стук у двері.

— Хто там? — спитав Федір.

— Це я, Степан, сусід з нижнього поверху.

— Чого тобі?

— Івана Васильовича підвищили, він виставляє.

Бамбула відчиняє двері і схвильовано починає говорити:

— Васильович? Нема мені діла до твого Васильовича! Жінки вже третій день немає вдома, банда грузинів поставила сина на лічильник, а збірна України програє збірній Гондурасу! А ти кажеш Васильович. Та я тебе зараз!..

Бамбула розбігається, але лише б'ється лобом об стіну і падає на сусідського кота, вибивши два зуби.

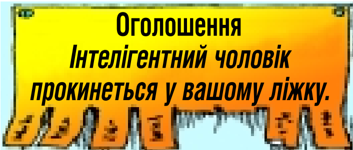
— Штепане, Штепане, я ще не жакінчив, — сказав він і заснув.

Минуло два місяці.

Іван Васильович за цей час довів фірму до банкрутства, і президент, розуміючи, що він банкрут, запхав кісточку з вишні йому в горлянку, а потім звільнив.

Син Федора Бамбули переїхав до Грузії відпрацьовувати гроші (як саме — не сказав), жінка Бамбули переїхала до Степана, а сам він отримав листа з Єгипту від далеких родичів, які забрали його працювати мумією фараона. Тепер він живе в піраміді.

Євген ІГНАТЕНКО, школяр.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 19—25 квітня 2004 року

Відчуватиметься тиск з боку впливових людей або незалежних від вас обставин. Ви, в свою чергу, прагнутимете відстоювати власну владу, можливо, для цього потрібно прийняти чужі правила гри або залишитеся без роботи.

ОВЕН. Складними цього тижня можуть стати стосунки з родичами або сусідами. Можливо, доведеться вирушити в дорогу або, навпаки, поїздку буде відкладено, через що у вас зміняться плани. Наприкінці тижня можливе отримання неоподатковуваного прибутку.

ТЕЛЕЦЬ. Можете розв'язати свої фінансові проблеми, якщо добре попрацюєте. Найнеприємніше — віддати борг або сплатити податки. У вас також буде несподіваний шанс для того, щоб зайняти належне місце серед однодумців.

БЛИЗНЮКИ. Можуть загостритися стосунки з партнером по бізнесу. Ваші бажання або фінансові витрати можуть спричинити сварку з ним. Від вашої поведінки залежить, чим усе закінчиться. А ще краще, якщо ви цього тижня будете скромні в своїх бажаннях і нікого не провокуватимете на конфлікт. На вас чекає несподівана і прихована підтримка впливових людей.

РАК. Якщо спробуєте сховатися, щоб уникнути проблем, які необхідно було давно вирішити, то це тільки погіршить ваше становище. Наприкінці тижня у вас можуть з'явитися несподівані перспективи у відносинах із зарубіжними партнерами.

ЛЕВ. Труднощі можуть виникнути у стосунках з дітьми або коханими, з одного боку, і друзями — з іншого. Ваші надмірні витрати на друзів або розваги можуть викликати у них ревнощі. Якщо вчасно не виправити ситуацію, може виникнути конфлікт. Постарайтеся не доводити до цього, щоб потім не треба було миритися. На вас чекає нагорода або премія від начальства.

ДІВА. Перед вами може постати питання: дім або робота? Ваша зацікавленість у виконанні службових обов'язків може призвести до нехтування своїми домашніми справами, що може викликати конфлікт із сім'єю. На вас чекають несподівані новини від партнерів здалеку.

ТЕРЕЗИ. Необхідно переглянути свої подальші дії. Можливо, доведеться відмовитися від співпраці з деякими іноземними партнерами або з тими, хто знаходиться далеко. У декого можуть виникнути проблеми з поїздками, ситуація може скластися так, що ваші плани буде порушено.

СКОРПІОН. Розподіл спільних прибутків призведе до невдоволення. Як відреагувати на це, ви вирішите самі, але майте на увазі, що навіть найменша некоректність у розмові може призвести до конфлікту. Ближче до вихідних діти або коханий зроблять вам сюрприз.

СТРІЛЕЦЬ. Можливо, ваш чоловік витратить на себе грошей більше, ніж передбачається, і ви захочете йому влаштувати скандал, але майте на увазі, що все може закінчитися серйозним конфліктом. Щоб зняти роздратування і ймовірність сварок, можна зайнятися фізичною роботою, вправами або просто прибиранням.

КОЗЕРІГ. Вас може роздратовувати і вимушене неробство, і перевантаження на роботі. Протистояння може призвести до ізоляції, найрозумнішим буде переглянути свої обов'язки або поточні справи. Можливі несподівані романтичні зустрічі або пригоди.

ВОДОЛІЙ. Відчуття незадоволення може призвести до того, що ви почнете потурати своїм слабкостям. Це зрештою не принесе радості, а лише спустошить ваш гаманець. Крім того, ви зможете поставити в незручне становище своїх друзів і коханих або вони можуть через вас посваритися.

РИБИ. Ви розриватиметеся між домом і роботою. Якщо займаєтеся розв'язанням питання про придбання або продаж нерухомості, то вас можуть поставити перед необхідністю швидко вирішувати: так чи ні. Наприкінці тижня на вас чекає приємне знайомство.

НАШІ КОНКУРСИ

Про укладку тут забули, Відійшла вона в минуле, Чуб заварюють як чай, Попадеш одразу в рай

Фото Світлани КАЛІНОВСЬКОЇ.

Цей віршик, який у курінного «заварився» на заголовок, належить давній шанувальниці та призерці нашого конкурсу Галині Цибульській. Але, мабуть, від тривалого споглядання цього перукарського знімку в курінного замакітрилося у голові і він цього разу вирішив роздавати бали іншим. Чи по-гуморному він вчинив — вирішувати вам. Отже, **Олексій Коробейник із Сумщини** заробляє свої перші три бали за:

Зроблять тут «все для сварки»
Чи то Вєрки, чи то Варки!

Але справжня боротьба за перше місце розгорнулася між **Василем Момотюком та Володимиром Пузановим**. В обох достойні, зі знанням справи, прикольні варіанти. Часом чи не закінчували перукарсько-зварювальне училище?

Ласкаво просимо! До салону вроди,
Але не забудьте й за електроди!

Ці рядки належать **В. Момотюку**, і відповідно курінний пришпандьорує йому знову п'ятірку, а загалом у пана Василя 10 балів. А тепер увага:

Лисі! З облисінням покінчено! Тут вам наварять волосся з нержавіючого дроту або забетонують те, що залишилося.

Курінному нічого більше не залишається, як додати **В. Пузанову** до його 10 ще 10! А наш конкурс триває. Кого надихне оцей кумедний знімок — не соромтеся, пробуйте свої сили, вигравайте гуморні призи «Куреня». Пароль — «Вдали от жен».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Освіта плюс

Безплатна освіта у Березі Рябкової Кістки обходиться кожному студенту щороку в середньому майже 250 «зелененьких».

Демократія плюс

«Дорогі мої виборці!» — тільки так і не інакше звертається до електорату депутат А. Товстобрюх. І дійсно, кожен голос на минулих виборах обійшовся цьому народному обранцю у 20 баксів.

Закон та право

Цензуру у Березі Рябкової Кістки заборонено. Зате дозволено шантаж, підкуп, залякування та вбивства журналістів.

Гарантовано Конституцією

Найвищою цінністю у Березі Рябкової Кістки є людина, найнижчою — 95% населення країни.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Цирк на дроті

Дмитро Корчинський, лідер «Братства», телеведучий на «1+1»:

— Хочу балотуватися в президенти. Але грошей шкода і неохота бути клоуном...

Від чергового:

Та й нам, виборцям, неохота міняти такого клоуна на президента...

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ (використано малюнок Миколи КАПУСТИ).

Розтин покаже

Олександр Лукашенко, президент Білорусії:

Що болить?

Мал. Михайла САЧКА.

— В СНД зовсім млявий вигляд на тлі розширення ЄС. Ще дихає, але не діє...

Від чергового:

Дозвольте, але наш доктор Азаров вірить у диво: якщо доктори Путін та Назарбаєв зроблять промивання, це мляве тіло відразу запрацює. Отож, докторе Лукашенку, готуйте судно...

Повний консенсус

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

— Триває робота над бюджетом 2005 року, до цієї роботи ми в цьому році притягнули наших науковців...

Від чергового:

Тобто ви, з притягнутими науковцями, протягуєте бюджет, а ми, з вашим бюджетом, простягаємо ноги...

Темники в законі

Міклош Хорості, представник ОБСЄ з питань свободи ЗМІ:

ЗАКОН о ПЕЧАТИ

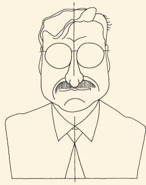
Мал. Миколи КАПУСТИ.

— Усі представники влади, з котрими я розмовляв, захищали темники як абсолютно законне явище...

Від чергового:

А вони вас не переконували, що темники — це і є наше світле майбутнє?..

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Сухий квітень — голодний рік

18 квітня — Федули. До цього дня намагалися не виставляти подвійних вікон, бо «До Федули ще не раз морози були», а коли «Прийшов Федул, тепло роздув».

21 квітня — Родіона, Руфи. Період, коли Сонце зустрічається з Місяцем. Цього дня господині намагалися вперше винести на подвір'я маленьких курчат або гусенят із зав'язаними очима; це для того, щоб «ворони та шуліки осліпли».

Почувши грім, дівчата миттю бігли вмиватися і витиралися червоною полотниною, щоб на щоках з'являвся рум'янець.

Якщо цього дня гарна погода — буде погоже літо, а негода — холодне і дощове; якщо наступного дня погода не встановиться, то рік буде сухий.

23 квітня — Терешка. До цього часу мають стужавіти дороги, а відтак завершується найбільше бездоріжжя.

Прикмети місяця

- Черемха зацвітає — перед останніми весняними заморозками.
- Сині хмари — на тепло і опади.
- Вітер дме вночі — з'явиться вдень вода, тобто занегодить.
- Великі роси — на добрий врожай.
- Жайворонки зранку не співають — на дощ.
- Закумкали жаби — можна садити кукурудзу.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011071. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

